

A close-up photograph of pink cherry blossoms in full bloom, filling the right side of the frame. The flowers are delicate with five petals each, and some buds are still visible. The background is a soft, bright white, making the pink color stand out.

**“Een beetje
durf kan
je leven
veranderen!”**

INHOUD

Voorwoord – Waarom dit boek?	5
De oorsprong – Mijn verhaal	8
Wat je wél nodig hebt om te starten (en wat niet)	10

DEEL 1 – DE MYTHE VAN 'GROOTS ONDERNEMEN' DOORPRIKT

1. Vrijheid in ondernemen: jezelf leiden is genoeg	14
2. De 'grote jongens' zijn ook maar mensen	19
3. Durven is geen roekeloosheid	24

DEEL 2 – DENKEN ALS EEN KLEINE ONDERNEMER

4. Jij bent je kracht	30
5. Zonder werknemers, mét principes	33
6. Je hoeft niet te groeien, je moet bloeien	36

DEEL 3 – PRAKTISCH STARTEN EN VOLHOUDEN

7. Je hoeft het niet te weten, wel te doen	44
8. Jouw zaak groeit maar tot waar jij raakt	47
9. Laat geld en regels je groei niet blokkeren	50
10. Marketing op mensenmaat	53
11. Kleine successen zijn ook successen	57
12. Moeilijke keuzes maken hoort erbij	60

DEEL 4 – INSPIRATIE EN AFSLUITER

13. Zij deden het ook	68
14. Jij klein? Daarin zit juist jouw kracht	87
15. De achterkant van het succes	90
16. Tot slot? Dingen die ik onderweg heb geleerd	93
17. Reflecties en de toekomst	97

Dankwoord	102
Bronnen en inspiratie	105

VOORWOORD

Waarom dit boek?

Weinigen vertellen je dit, maar ondernemen begint vaak met een gevoel. In het begin ben je verliefd. Stapelverliefd zelfs. Je voelt vlinders in je buik als je aan het werk bent. Alles is nieuw, spannend, bruisend. Maar zoals in elke liefde komen er dagen waarop het knarst. Dagen waarop je je afvraagt of dit het écht is. Waarop je verlangt naar meer, of misschien gewoon even naar rust.

Toch blijf je bewegen. Je durfde de eerste stappen al te zetten, ook al wist je niet precies waarheen het zou leiden. Je blijft omdat je van je zaak houdt. Omdat er iets in je groeit wat sterker is dan twijfel: trouw, liefde, inzet en loyaliteit.

Het hart van dit boek is niet simpelweg een aanmoediging om kleinschalig te ondernemen. Het is een poging om die eerste verliefdheid om te zetten in iets duurzaam. Het gaat over durven. Over moed om trouw te blijven aan wat je diep vanbinnen al weet: dat je geen groot team wilt, geen eindeloze groei, geen lege drukte. En het gaat over het besef dat die moed geen knop is die je zomaar indrukt. Durven is geen onverschrokken sprong. Het is een werkwoord. Het groeit langzaam in je. Het wortelt zich in je ervaringen, je schaamte, je kleine mislukkingen en je grote overwinningen. En pas als die wortels stevig genoeg zijn, kun je echt kiezen.

Op een dag besluit je: nu is het genoeg. Ik kies mijn eigen manier.

Dit boek wil die wortels zichtbaar maken. Door mijn eigen weg te tonen, niet met een groot gebaar, maar met kleine, herkenbare momenten. Door twijfels en tegenwind niet te verbloemen, maar je aan te moedigen om niet te wachten tot je 'zeker' bent. Want dat moment komt niet vanzelf.

Het is een boek voor wie voelt: *ik weet wat ik wil, maar denkt, wie ben ik om het te doen?*

Mijn eigen weg liep jarenlang door de horeca, een wereld vol ritme, drukte en de kunst om mensen welkom te laten voelen. Daar leerde ik hoe het is om klein te ondernemen in een omgeving die vaak om steeds meer vraagt. Maar wat ik onderweg ontdekte, gaat verder dan één sector. Of je nu werkt in de horeca, de zorg, het creatieve vak of als zelfstandige dienstverlener: de uitdaging blijft dezelfde. Hoe blijf je trouw aan jezelf, terwijl je durft te groeien op jouw manier?

Precies daar, in dat kwetsbare niemandsland tussen willen en durven, speelt mijn verhaal zich af. Misschien herken je er iets in. Misschien is het net wat je nodig hebt om je eerste of je volgende stap te zetten. Of om te beseffen dat het kleinste team soms het sterkste kan zijn.

Sta je op het punt om alleen te starten? Of ben je al onderweg, maar twijfel je soms of je het wel volhoudt? Dit boek is voor jou.

Met praktische tips, inspirerende verhalen en vooral een flinke portie aanmoediging, helpt deze gids je om stap voor stap je eigen zaak op te bouwen. Zonder grote teams, zonder groot lawaai. Gewoon jij, jouw visie en het lef om het te doen.

Durf te beginnen. Durf door te zetten. Dit is jouw start.

A background image of pink cherry blossoms on dark branches, set against a light, almost white background. The blossoms are in various stages of bloom, with some showing five petals and others as buds.

**“Niemand
heeft ooit leren
pianospelen
door er een boek
over te lezen.”**

DE OORSPRONG

Mijn verhaal

Ergens, ooit, zei iemand tegen mij:

“Jij hebt een gebrek aan ambitie.”

Het kwam aan als een mokerslag. En het bleef hangen, veel langer dan ik toen kon vermoeden.

Misschien had die persoon op dat moment zelfs een punt. Ik was jong, vol plannen, zonder concrete actie. Ik koos voor veiligheid: een vaste job, een klassiek leven, voorspelbare toekomstbeelden.

Het leven, zo leerde ik, stuurt je zelden langs de rechte lijnen die je zelf uitstippelt. Het liep anders. En daar ben ik vandaag diep dankbaar voor.

In de schaduw van die ene negatieve zin, groeide langzaam iets anders. Een kracht. Een koppigheid. Een stil geloof: ‘ik zal tonen wie ik ben’.

Niet met grootse ambities op papier, maar met daden. Met jaren inzet, volharding en keuzes maken op mijn manier: bewust, zelfstandig, klein maar stevig.

Ondernemen zonder werknemers is voor mij geen gebrek aan ambitie. Het is de zuiverste vorm van trouw blijven aan mezelf.

Soms zijn het net de woorden die je breken, die je toekomst beginnen bouwen.

A background image of pink cherry blossoms on dark branches, set against a light, hazy sky. The blossoms are in various stages of bloom, with some fully open and others as buds.

“Moed is
doorgaan
wanneer je
ontdekt dat er
ook een kans
bestaat dat je
verliest.”

Wat je wél nodig hebt om te starten (en wat niet)

Je hebt geen businessplan van dertig pagina's nodig, geen klassieke checklist met hulpmiddeltjes. Geen budget van honderdduizenden euro's. Geen team, geen kantoor, geen vlekkeloos cv.

Wat je wél nodig hebt?

- **Vertrouwen in wat nog moet komen, jouw verhaal**
- **De kracht van doorzettingsvermogen**, ook als het stilvalt
- **Zelfvertrouwen in je carrière**, zelfs als je nog maar net begonnen bent
- **Geloof dat kracht groter is dan angst en twijfel**
- **En boven alles: zelfkennis, een innerlijke inventaris.**
Geen voorraadkast, maar een mentale rugzak

Daar begint het proces: weten waar je grenzen liggen, waar je energie van krijgt, waar je je hart verliest in je werk. Ik heb vaak stilgestaan tijdens mijn carrière, niet uit zwakte, maar omdat ik op iets aan het broeden was. Elke stilstand bleek achteraf een aanloop. Elke pauze een sprong. Elke vertraging een richtingaanwijzer. **Laat alles los.** En pak het. Niet omdat je alles weet, maar omdat je voelt: het is tijd.

Klaar om verder te ontdekken? In de volgende hoofdstukken deel ik mijn persoonlijke verhaal, de waardevolle lessen die ik onderweg geleerd heb, en praktische inzichten die jou kunnen ondersteunen bij het bewandelen van jouw eigen ondernemerspad. Samen zetten we stap voor stap koers richting jouw eigen zaak.

♥ VANUIT MIJN HART

Sally vertelt:

Er was een tijd dat ik het meisje was dat precies altijd iets minder snel begreep dan de rest. De ene slechte toets na de andere, heel vaak de laatste in de rij.

Ik herinner me nog de indeling: beroeps, technisch, modern, en latijn – voor de ‘slimmeriken’. Het beroepsonderwijs hing als een etiket boven mijn hoofd. Maar mijn ouders zagen iets anders. Ze geloofden in mijn temperament, mijn doorzettingsvermogen, een koppig vuur dat niet uit te doven viel. En ze kozen voor de technische richting. Het werd een schot in de roos. Ik eindigde mijn eerste jaar met 80%. En voor het eerst dacht ik: ik kan iets, misschien ben ik toch niet zo dom. Ik kreeg vleugels en fijne vriendinnen. Leerkrachten die in ons geloofden, leerkrachten die me groter zagen dan ik mezelf zag.

Rond het derde jaar wou ik, zelfverzekerd, veranderen van school. Ik wilde absoluut naar Spermalie, de beroemde koksschool in Koksijde. Alles in mij zei: Ik moet daar zijn! Maar mijn ouders bleven bij hun standpunt. Te ver, te duur, te veel. Ik kon hun beslissing moeilijk begrijpen en aanvaarden. Toen voelde het als een gemiste kans, maar nu weet ik: ze hadden gelijk. Nu weet ik dat ze me iets gaven wat ik zelf nog niet kon kiezen: een bodem. Een richting.

Soms is trouw blijven aan je pad niet iets wat je zelf kiest, maar iets wat anderen voor je bewaken, tot jij het zelf kan zien.

Sally

The background of the page is a solid, muted red color. In the upper right quadrant, there is a cluster of pink cherry blossoms with delicate petals and thin branches, extending towards the center. The text is centered and rendered in a clean, white, sans-serif font.

DEEL 1

**DE MYTHER
VAN 'GROOTS
ONDERNEMEN'
DOORPRIKT**

HOOFDSTUK 1

Vrijheid in ondernemen: jezelf leiden is genoeg

Ondernemen zonder werknemers wordt vaak gezien als 'klein denken'. Maar wie alleen werkt, bouwt een zaak op vertrouwen – in zichzelf, in hun klanten, in het ritme dat klopt. Je hoeft geen baas te zijn. Je bent niet 'minder', je bent vrijer. Je hoeft niemand aan te sturen behalve jezelf. En daar ligt precies je kracht.

Vrijheid is geen vanzelfsprekendheid. Niet iedereen heeft de luxe om te kiezen hoe hij leeft of werkt. Dit hoofdstuk gaat niet over die universele vrijheid. Het gaat over iets anders: over de vrijheid die ontstaat wanneer je als ondernemer bewust kiest om jezelf te leiden. Binnen de ruimte die je wél hebt.

Leiderschap zonder werknemers

Een zaak met één persoon is geen kleine zaak.

Het is een zaak met:

- één aanspreekpunt,
- één verantwoordelijk gezicht,
- één duidelijke stem,

wat alles veel persoonlijker, efficiënter en menselijker maakt. Je hoeft niets te overleggen. Je weet wie je bent, waarvoor je staat en wat je kunt geven. Dat is geen zwakte. Dat is helderheid.

Je vrijheid is je fundament, niet je luxe

Wat veel mensen vergeten: vrijheid is géén luxe. Vrijheid is brandstof. Als zelfstandige zonder werknemers beslis jij:

- je ritme,
- je manier van werken,
- je doelgroep,
- je prijs,
- je communicatiestijl.

Niemand vraagt verslagen of controleert je uren. **Jij bent het systeem.** En zolang je je eigen systeem respecteert, werkt het. Groot worden lijkt het hoogste doel. Meer personeel, meer omzet, meer prestige. Maar wat als je dat niet ambieert? Wat als vrijheid, overzicht en rust je echte succesformule zijn? Je hoeft niet altijd iemand anders aan te sturen om impact te maken. Soms is het sterker om zelf het roer in handen te houden, elke dag opnieuw. Want dan hoef je geen compromissen te sluiten met wie je bent.

Traag schakelen? Nee: wendbaar zijn

Grote teams kunnen veel, maar verliezen ook veel onderweg. Ze worstelen achter de schermen met dezelfde onzekerheden. Een klein team, jij alleen dus, is misschien traag in volume, maar **razendsnel in intentie.** Je kunt schakelen. Je kunt bijsturen. Je hoeft geen vergadering te beleggen om je intuïtie te volgen. Eén persoon kan niet alles, zegt men vaak. Maar wie alleen werkt, ontwikkelt een bijzondere spier: **veerkracht.** Je leert focussen, prioriteiten stellen en vertrouwen op je eigen oordeel. Je bouwt een systeem dat bij je past, zonder afhankelijk te zijn van andermans plannen of tempo. Je hebt geen team nodig om krachtig te zijn – alleen richting, ritme en respect voor jezelf. Je kunt daarom verrassend groot blijken in doorzettingsvermogen en kwaliteit.

Professioneel is: trouw aan je keuzes

Je moet gewoon leider worden over je eigen keuzes. Professioneel zijn betekent: doen wat je zegt, zeggen wat je doet – ongeacht of je dat alleen of in team doet. Je hoeft geen kantoor te huren om serieus genomen te worden. Je hoeft alleen maar trouw te blijven aan je manier van werken en daar telkens sterker in worden. Een eenmanszaak of een zelfstandige onderneming is geen tussenstap. Het is een eindbestemming voor wie bewust kiest.

Een vraag aan jou:

Sta eens stil bij je huidige rol. Werk jij op een manier die écht bij jou past of leef je volgens een opgelegd plaatje van wat ondernemen 'zou moeten' zijn? Wat verandert er als je jezelf niet langer vergelijkt met leidinggevenden of grote bedrijven, maar volledig kiest voor jouw manier van ondernemen?

♥ VANUIT MIJN HART - HOOFDSTUK 1

Sally vertelt:

Soms vraag ik me af of mijn liefde voor ondernemen toch niet een beetje in mijn bloed zat. Misschien wel. Want in mijn bloed stroomt het verhaal van ondernemers die hun tijd vooruit waren. Mijn grootouders aan papa's kant hadden vroeger een soort conceptstore avant la lettre: een kruidenierswinkel, café, kapper en mandenvlechter – allemaal onder één dak. Een plek waar altijd iets gebeurde, waar deuren nooit sloten.

Mijn vroegste herinneringen? Die zijn van mijn grootmoeder, de vrouw van deze conceptstore. We noemden haar onschuldig 'dikke mémé' – een naam die vandaag misschien niet meer zou kunnen, maar die toen gewoon zei: een vrouw met een schaterlach en een hart dat nog groter was dan haar boezem. Er was altijd eten, koffie, taart. Ze zat achter haar naaimachine en naaide alsof het vanzelf ging, of ze stond gebogen over een pot dampende, verse vol-au-vent – geen bescheiden pannetje, maar een kolossale kookpot waar je nauwelijks overheen kon kijken, alsof ze de hele straat te eten gaf. Ondertussen kwamen mensen binnen en buiten. Niemand moest zich aankondigen. Iedereen was welkom.

Ze was wel niet iemand die haar liefde in zachte woorden verpakte. "Ik zie je graag" kwam nooit over haar lippen. En als je ziek was, ging je niet bij haar op schoot zitten. Maar je kreeg wel een bord geurende bouillon, een kom rijstpap of honingmelk, een fris ruikende flanelen nachtkleedje en een plek aan haar tafel. Alsof zorg iets was wat je kon proeven en dragen.

Ze kon vlijmscherp zijn, met woorden die prikten als je niet oplette. Maar onder die scherpe kant zat een vanzelfsprekende zorgzaamheid. Zonder veel theater, zonder verklaringen. Soms denk ik dat net die combinatie van hard en zacht, afstandelijk en nabij, mij heeft geleerd hoe je tegelijk stevig en warm kunt zijn. Hoe je niet alles moet benoemen om het toch te voelen.

Ik koester een foto van ons twee samen. We kijken recht in de lens. Op het eerste gezicht lijkt het een afstandelijk beeld. Maar als je goed kijkt, zie je hoe we daar staan: schouder aan schouder, elk op onze plek, verbonden zonder dat het uitgesproken werd. Dat was haar manier. En dat is een stukje van wie ik nu ben.